

NOVADNIEKS

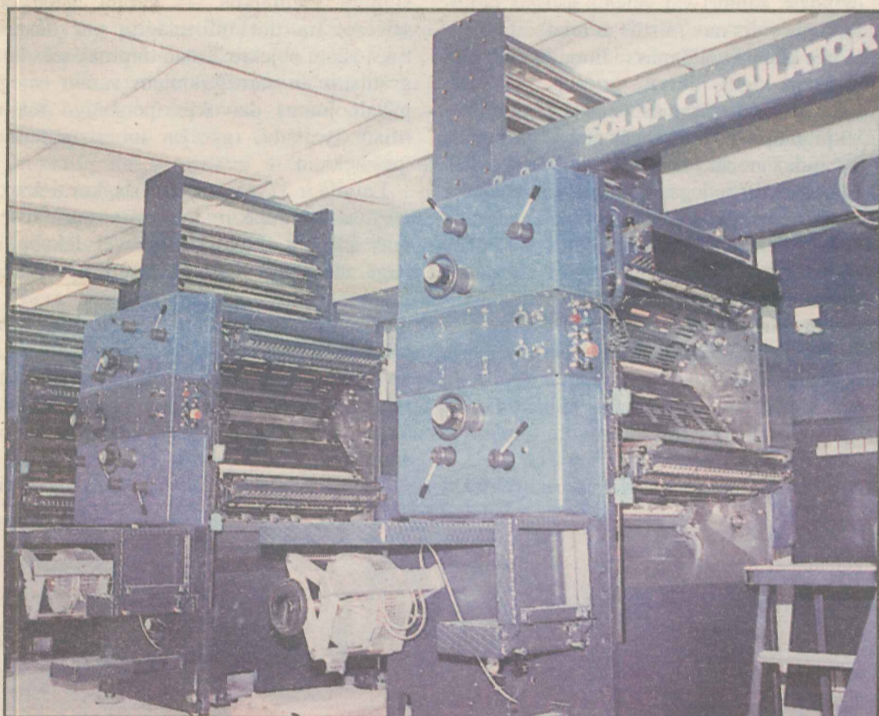
LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 97
(6553)
1994. gada 21. decembri

Abonēšanas maksa mēnesi Ls 0,43,
mazumtirdzniecībā līgumcena.
Laikraksts iznāk 8 reizes mēnesī trešdienās un sestdienās.

Atklāta «Latgales druka» — modernākā tipogrāfija mūsu novadā!

«LATGALES DRUKA» —
krāsas, ātrums, kvalitāte

Kas ir jaunā tipogrāfija? Tā ir unikāla kompjuterizēta izdevējsistēma savienojumā ar Zviedrijas firmā «Solna» ražoto iespiedmašīnu. Pasaulē šādas iekārtas lielākoties izmanto avižu iespēšanai.

Kāpēc unikāla? Tāpēc, ka Baltijas valstīs jau ir līdzīga veida kompjutersistēmas, bet tās vēl nekur nav savienotas vienotā kompleksā ar iespiedmašīnu. Unikāls ir arī pats firmas AGFA ražoto pirmsdrukāšanas iekārtu savienojums ar «Solnu». AGFA ir piegādājusi visjaunākos modeļus, kuru ražošana uzsākta tikai pirms dažiem mēnešiem. Pasaulē pagaidām ir tikai seši šādi modeļi — divi ASV, divi Japānā, viens Zviedrijā un viens tagad būs Rēzeknē.

Komplektā ar Macintosh datoriem, AGFAS pirmsdrukāšanas iekārtām un «Solnas» iespiedmašīnu Norvēģijas valdība ir uzdāvinājusi arī iepakšanas līniju, kas iespiesto produkciju uzreiz sasaiņo. Īsi jauno tipogrāfiju var raksturot ar trim vārdiem — tas ir krāsas, ātrums, kvalitāte.

Attēlā: firmas «Solna» iespiedmašīnas.

A.Lebeda foto

«Novadnieks» jaunā kvalitātē

Cienījamie lasītāji!

Šis «Novadnieka» numurs ir neparasts. Tas tapis jaunajā tipogrāfijā — «Latgales druka», kuras atklāšana, piedaloties augstām Latvijas valsts amatpersonām un Norvēģijas Karalistes valdības pārstāvjiem, notika Rēzeknē.

Sākums bija pirms pāris gadiem, kad Norvēģijas valdība, lai sekmētu neatkarīgu dienas izdevumu attīstību Latvijā un tādējādi veicinātu demokrātiskos procesus, nolēma uzdāvināt Latvijas preses izdevējiem modernas tipogrāfijas iekārtas. Vispirms tika mēģināts to izveidot Rīgā, taču republikas laikrakstu dažādo politisko un ekonomisko interešu un nesaskaņu dēļ no labajiem nodomiem čiks vien iznāca. Tad šopavasara radās ideja tipogrāfiju veidot nevis galvaspilsētā, bet kādā konkrētā Latvijas novadā, un izrādījās, ka latgalieši ir visatsaucīgākie.

SIA «Latgales druka» nodibināja «Lauku Avīze», Rēzeknes firma «Satio», laikraksti «Rēzeknes Vēstis», «Rēzeknes Panorāma», Balvu «Vaduguns», Preiļu «Novadnieks» un Latgales Kultūras centra izdevniecība.

Kad juridiskie jautājumi bija nokārtoti, ļoti īsā laikā, dažos mēnešos, vajadzēja atrisināt daudzas un nebūt ne vieglas praktiskas dabas problēmas. No Rēzeknes tipogrāfijas tika izīrēta noliktavas ēka, kurā tagad ir iekārtotas

pasaules standartiem atbilstošas ražošanas telpas. Novembra sākumā Rēzeknē pienāca un ar zviedru speciālistu palīdzību tika uzstādīta Zviedrijā ražotā sešu sekciju iespiedmašīna «Solna». Blakus telpā sākās «Latgales drukas» un vietējo avižu darbinieku apmācība darbam ar jaudīgo kompjūtertehnikas komplektu.

Un, lūk, «Latgales druka» jau ir realitāte, tā sāk savu patstāvīgo dzīvi, sāk darboties un ražot. Protams, priekšā vēl ne mazums grūtību, jo jaunā tehnika ir ne vien moderna, bet arī ļoti sarežģīta. Kā teica Norvēģijas speciālisti, kas veica apmācību darbam ar kompjūtertehniku, Norvēģijā apmācības kurss ir seši mēneši, mums nācās tam «izskriet cauri» sešās nedēļās, bet visā pilnībā šādu tehniku varot apgūt tikai gada laikā.

Tāpēc pagaidām šis «Novadnieka» numurs ir tikai eksperimentāls. Bet mēs ticam, ka jau drīz «Novadnieku» varēsīm veidot jaunajā tipogrāfijā un pavisam jaunā kvalitātē regulāri.

P.Pizelis,
laikraksta «Novadnieks» redaktors

ATTĒLĀ: kompjūtertehnikas speciālisti «Latgales drukā» kopā ar instruktoru no Norvēģijas Berntu Johanu Ottemu (*centrā ar bloknodu*).

J.Silicka foto

«Ar graudiem mēs varam apbērt visu Latviju...»

«Birztales» ir viena no pirmajām zemnieku saimniecībām, kas nodibinājās Sutru pagastā. Valentīna Kļavinska apsaimnieko 46 ha zemes — 31 aramzemes ha un 15 ha meža.

Pa izmirkušo lauku ceļu braucam uz «Birztales» mājām. Un, kad esam klāt, uz brīdi pazūd novembra dienas pelēcība un vēlā rudens padrumā noskaņa. Jo «Birztales» saimniece mums pretī nāk optimistiska un laimīga.

Kā tas nākas kārtīgai Latgales māju saimniecei, paspēts padarīt daudz: uzbūvētas saimniecības ēkas, arī jaunā dzīvojamā māja zem jumta un vēl tikai jāiekrāj mazliet naudas, lai varētu jurgu svētkus svinēt. Tā vien liekas, ka visi vaimanu vēji, kas auro Latgales zemnieku sētās, šim mājām skrien pāri.

Valentīna Kļavinska saka: «Ar graudiem mēs varam visu Latviju apbērt. Bet Latvijai to nevajag! Bet ja Latvijai nevajag, kāpēc sevi lieki apgrūtināt? Lai zeme un arī cilvēks atpūšas. Tāpēc audzējam tik daudz labības, lai saimniekošana nestu peļņu.»

— Kad sāku zemi apstrādāt un lopus audzēt, zināju, ka jāražo vairāk nekā spējam kolhozā, — turpina «Birztales» saimniece. — Tolaik par zemes nodošanu zemniekiem daudzi tikai trina mēles, rikojās apsviedīgākie.

Nu jāsāk domāt, ka visas pūles bijušas gandrīz vai veltas. Graudu, kā teicu, valstij, nevajag. Man ir septiņas govīs. Kad sapratu,

ka, nododot pienu valsts pārstrādes uzņēmumam, nonāksu bankrotā, atteicos no šī varianta. Sāku pienu pati pārstrādāt un braukt uz Līvānu tirgu. Un jau pēc diviem mēnešiem redzēju, ka darbs atmaksājas. Varēja arī naudiņu iekrāt, par ko būvmateriālus pirkt un strādniekus noligt.

Tagad audzēju bekoncūkas. Un arī tas atmaksājas. Jo es tās nepārdodu pārpircejiem Preiļos vai Līvānos, bet braucu tirgoties ar gaļu uz Rīgu. Ja turpmāk redzēšu, ka cūkkopība kļūst nerentabla, meklēšu citu nodarbi. Varbūt audzēšu zemenes vai avenes. Zemniekam ir tā, ka nakti jāizdomā, ko un cik audzēt, kur izdevīgāk pārdot, bet dienā jāstrādā. Un pašam jāprāto, kā nopelnīt.

Jā, arī es esmu sociālisma laiku cilvēks. Un arī man gribētos, lai manā vietā domātu valsts vai vēl kāds cits. Lai pateiktu, ko un cik ražot, lai gādātu par manas produkcijas noieta. Bet tā nebūs. Zemnieks, ja viņš patiešām ir kārtīgs saimnieks, pats var daudz izdarīt. Vajadzīga vienīgi vēlēšanās darīt.

Meita apgūst lauksaimnieka specialitāti. Viņai būs jādomā, kā «Birztales» saimniekot turpmāk, lai nevis nikuļotu, bet kļūtu arvien turīgāki. Un ja vēl valdība kaut mazliet izmainīs savu lauku politiku, tad tādu valdību mēs dievināsim, nevis pelsim. Lai gan, kā sacīju, arī tagad īpaši ne par ko nesūdzos. Visādā ziņā esmu gandarīta, ka esmu savās mājās un savas zemes saimniece.

Mana valdība ir mans pagasts, mans padomdevējs — zemnieku konsultants. Bet no tās lielās valdības Rīgā atbildību lai prasa Zemnieku federācija un citi tā dēvētie zemnieku aizstāvji. Lai gan, kā man liekas, viņiem visiem vairāk prātā politika, bet zemnieku rūpes — tas nu tā...

Attēlā: Valentīna Kļavinska. «Birztales» mājas apmeklēja Aina Iljina un Jānis Silickis

● Vēl pirms dažiem gadiem apvienības «Apsardze» Preiļu nodaļas darbinieki par tik modernu, gudru un jauku tehniku pat sapņot nesapņoja. Operatori sēdēja pie pulsts, pieņēma objektu apsardzi, spaidīja podziņas un gaidīja, vai neatskanēs trauksmes signāls. Viss bija tik ierasti. Kā citur Latvijā.

Pakalpojumi pasaules līmenī arī Preiļos

Nu jau pusotru mēnesi mūsu mazā provinces pilsētiņa iegājusi, kā tagad moderni teikt, pasaules aprītē. Tas viss — pateicoties kontraktam ar kompāniju «RIMI BALTIC SECURITY CENTER» no Amerikas Savienotajām Valstīm. Situāciju tik kardināli izmainīja jaunā apsardzes sistēma, kas saucas «centrālā radionovērošana» un ir viena no pilnīgākajām pasaulē. Bet par to lai stāsta «Apsardzes» rajona nodaļas priekšnieks, policijas majors Pjotrs ŠČERBAKOVŠ:

— Līdz šim mēs apsargājām objektus tikai Preiļos un Līvānos, tas ir, tur, kur bija uzstādītas pulstis. Bez tam objektiem bija jābūt pieslēgtiem telefona tīklam. Ārpus mūsu pakalpojumu loka palika rajona lauki. Jaunās apsardzes sistēmas ieviešana garantē, ka tagad mūsu pakalpojumus varēs izmantot arī laucinieki apmēram divdesmit piecu kilometru rādiusā. Arī objekta telefonizācijai vairs nav nekādas nozīmes, jo dzīvoklī, kantorī vai veikalā esošais radioraidītājs vairs nav saistīts ar telefonu.

Pēc klienta vēlēšanās radioraidītājam pieslēdzam logus, durvis, griestus — vārdu sakot, visas iespējamās vietas, pa kurām var iekļūt ļaunpūķis. Ielaušanās gadījumā signāls pa radio nonāk līdz «Apsardzes» pulstij. Līdz šim tur iedegās lampiņa un atskanēja trauksmes signāls. Operators tādā gadījumā nemaz nezina, kas īsti noticis — bojāts telefona kabelis, atslēgta strāva vai patiešām notikusi ielaušanās. Kompjūters operatoram dod atšifrētu signālu — paaugstinājies temperatūra, tur atrodas nepiederoša persona vai noticis kas cits. Ja radioraidītājam pieslēgts viss telpas apjoms, operators var redzēt, kurā no telpām ir ielauzies likumpārkāpējs.

Klientiem nebūs problēmu arī ar objekta

nodošanu apsargāšanai — atliks tikai nospīst skaitļu kodu personīgajā dekodērā.

Vieglāks kļūs arī operatoru darbs, jo visas ziņas un informācija saglabāsies kompjuāterā atmiņā. Tas brīdinās operatorus arī tādā gadījumā, ja klients kavējas ar objekta aizslēgšanu. Pēc vēlēšanās var izmantot trauksmes signalizācijas režīmu, kas lieti noder uzbrukuma draudu gadījumā. To mēs esam redzējuši ārzemju kinofilmās, kad, piemēram, veikala aplaupīšanas gadījumā pārdevēji cenšas nospīst trauksmes pogu.

Signāls no klienta līdz pulstij nonāk dažās sekundēs simtdaļās. Nebūs problēmu arī elektroenerģijas atslēgšanas gadījumā, jo ir nepārtrauktās barošanas bloks. Centrālās radionovērošanas sistēmas iekārtas ir ļoti dārgas. «RIMI BALTIC SECURITY CENTER» šo iekārtu uzstādīja paši un ir tās vienīgie īpašnieki. Līgums paredz, ka mēs kompānijai maksāsim daļu no peļņas.

Kompjūters ļauj apstrādāt milzumu signālu vienlaikus — varam apsargāt, novērot un dot informāciju par desmit tūkstošiem objektu. Tātad turpmāk mēs bez grūtībām un sarežģījumiem varam sniegt pakalpojumus dzīvokļu, personīgo māju, ofisu, veikalu, garāžu un uzņēmumu īpašniekiem.

Latvija ir 37. pasaules valsts, kur tiek uzstādītas centrālās radionovērošanas sistēmas iekārtas (Latvijā tādās vēl Jēkabpili, Rīgā un citur). Pašlaik amerikāņi strādā Lietuvā un Igaunijā.

Visiem esošajiem un arī potenciālajiem klientiem varu droši apgalvot, ka apvienības «Apsardze» nodaļas pakalpojumi turpmāk būs pasaules klases līmenī. Tāpēc interesējieties un zvaniet uz «Apsardzi» 21482!

L.Kirillova

Visi audzēkņi var vienlaicīgi sasēsties uz izvietotajiem soliņiem pie skolas un šķirt zaļās mācību grāmatas lapas. Var no šiem soliņiem laist skatu līdz tālino mežu svītras tecējumam. Var piemesties atpūsties un atcerēties, cik simtu ūdens spaiņu šovasar no diķa bija jāuznes skolas uzkalnā, lai aplaistītu vēl jaunos kastāņu bērņus, ceriņu, ābeliņu, tūbaino ķirsiņu, spireju, klinteņu, rožu un citu košumaugu stādus, puķu dobes. Dažus augus, neizdevās no karstuma izglābt.

Vēl par teikt, ka katram Pelēču pamatskolas skolēnam iznāk pa vienai puķei, varbūt pat vairāk. Bioloģijas kabinets — skolotājas Helēnas Žuņas valstība — ir tā zaļā oāze, no kurienes lielākā daļa skolas puķu ir nākušas un klasēs, gaitējos par zaļi kuplojošām, skaisti ziedošām rotām pārvērtušās. Visu laistītas, koptas, saudzētas. Rets gadījums, tomēr, ja kāda delvera ceļā puķe gadījies un ievainota tikusi, vaininiekam vietā jāiestāda cita. Kur ir, tur rodas. Paju sabiedrībai izjūkot, no tās kantora uz skolu pārceļojuši daudzi kupli, lieli krāšņumaugi — efejas, Ķīnas rozēs. Šeit, skolā, pie katras lielas

Skolā, kur katram ir puķe

puķes savs atmiņu stāsts, — lielo gumijkoku dāvājusi Vaikuļu ģimene, šis zaļojošais brīnums — mantojums no māmulītes, tie podi — audzēkņu nestie no mājām. Jaunāko kļāšu telpās puķu svaigais zaļums vēl papildināts ar skolotājas Elvīras Spūles pinumiem.

Pelēču pamatskola rajonā atzīta par labāko Latvijas skolu apkārtnes apzaļumošanas un labiekārtošanas skatē «Kopsim Latviju!». Helēna Žuņa, kas vienpadsmit gadus nostrādājusi Pelēču pamatskolā par bioloģijas skolotāju, stāsta, ka nevar atsevišķi izdalīt kāda nopelnus, ka visi skolotāji, tehniskie darbinieki, skolas audzēkņi vienlīdz daudz ir darbojušies skolas zaļās rotas veidošanā, ka te vēl ir jūtams arī iepriekšējo bioloģijas skolotāju darbs, kaut vai jaunajos kastāņos, kuru stādījumus vecajā skolā audzēja Marta Karčevska.

Un tomēr gribas domāt, ka vienam jābūt vairāk atbildīgam par necila zaļgana, podiņā izliduša degunteļa pārtapšanu kuplojošā, ziedošā augā. Protams, ka tā ir bioloģijas skolotāja, kas zina, ko un kā laistīt, mēsloj, pārstādīt, ēnot vai turēt saulē, iezīmot. Deviņu šķirņu pelargonijas, sešu — balzamīnes, piecu — begonijas, kohlerijas, ahimenes, gloksīnijas, kak-

tusi, portulaka, puķe — «ķirurgs» — kalanhoe, Ivans un Marja (divi spilgti ziediņi uz viena kātiņa, viens pildīts, otrs tukšs), aslapju mirtes, irezīnes... Puķu uzskaitījumu var turpināt. Bioloģijas stundās skolēni mācās no šiem dzīvajiem paraugiem, tie izaug, uzzied un noveco viņu acu priekšā.

— Bioloģija ir priekšmets, ko neskar politika. Visos laikos cilvēki audzē un kopj augus uzturam, ārstniecībai, skaistumam. Vispirms ir jāiemācās to darīt. Dodu stādījumus uz mājām, citi atkal kādu retāku augu atnes uz skolu. Mājturības stundās savukārt runājam par augu nozīmi veselīgā uzturā, par to ārstnieciskajām īpašībām, par zaļu tējām, — stāsta Helēna Žuņa.

Skolotāja bioloģijas zināšanas papildina kursos, abonē dažādus žurnālus par dārkopību, bet tādus pagaidām izdod Krievijā, savu skolotājas algu nežēlo attiecīgām grāmatām. Nupat nopirkta grāmata par sausajiem ziediem. Tos lielākoties Helēna Žuņa audzē savās mājās un dekoratīviem kārtojumiem atnes uz skolu. Vienā šādā rotā atkal ir vai vesels dārzs — krēpjmieži, salmenes, akroklinijas, sudrabpodziņas, fizāli, ģiptofillas, auzenes, ežziedi un citi augi, kas prot savu vasaras krāsu kautri glabāt cauri

rudens tumsai.

Bioloģijas skolotāja stāsta, ka skolai jaunajās telpās aprit vēl pirmie pieci gadi, ka apzaļumošana veikta pēc projekta, izdarot dažas izmaiņas. Piemēram, dekoratīvo priežu vietā izvēloties dzīvespriecīgākus kociņus, jo latviskas priedes jau bez tā mežiņā pie skolas redzamas. Atbilstoši projektam skolai uzceltas siltumnīcas. Darbs tajās sākas ar sēšanu agrā pavasarī un beidzas ar kallu, mārtniņrožu iezīmošanu. Dārzeņu un puķu stādi, tomātu, gurķu raža, ziedi noder pašiem, noder pārdošanai. Ir papildinājums koptādam, ir pa latam skolas maciņā dažam ļoti neatliekamam pirkumam. Vasarā ziedētprieks kūšā aumaļām, zaļums nosedz visas, arī neglītās vietas. Īstu sakoptību vislabāk var novērtēt vēlā rudenī, agrā pavasarī, kad nekas nav noslēpjams. Zālājs, celiņi, stādījumi tagad iezīmējas reljefi, tīri. Nokaltušu ušņu, dadžu, vībotņu pelēkmelnie čemuri sveicina no daudzām lauku mājām. Un virs sniega badis ziemai acīs. Kamēr skolas uzkalnīte sveiks ar savu sakārtotību katru nācēju līdz pat pirmajiem sniegpulksteniņiem un krokusiem.

L.Rancāne

Siera rūpnīcā cerīgs pagrieziena

Kad visu laucinieku, kuriem kūti vismaz pāris raibas gotiņas dod pienu, izjūtas saasinātas negatīvā virzienā, katrs pozitīvs pavērsiens tiek gaidīts ar lielu nepacietību. Tāpēc atvieglējuma nopūta gaidāma no tiem zemniekiem, kuri cer saņemt naudu par akciju sabiedrībai «Preiļu siers» pārdoto šīs vasaras pienu.

Kā pastāstīja akciju sabiedrības prezidents Viktors Solovjovs, beidzot pienākusi priecīga ziņa no Rīgas — valdība un Zemkopības ministrija atzinusi, ka lielās piena pārstrādes rūpnīcas pagaidām nevar iztikt bez eksporta produkcijas subsīdijām. Augustā iedalīja kvotas 100 tonnu siera un 36 sviesta tonnu subsīdēšanai. Nupat saņemta pavēle, ka papildus subsīdēs 550 tonnu siera un 350 tonnu sviesta eksportu. Preiļieši riskēja un nupat aizsūtīja 220 tonnas siera uz Holandi, tāpēc tagad ir reāli pretendenti saņemt krietnu zūksni latu, kas uz trešdaļu samazinās rūpnīcas parādu.

Kopš novembra sākuma «Preiļu sierā» darbojas somu firmas «LOPAK» pilnpiena produktu ražošanas līnija. Veikalos nonāk skābais krējums, saldais krējums, tīrkultūra un piens (ar 3,2 procentiem tauku). Pilnpiena produkcijai ziemā ir liels pieprasījums. Tāpēc izdevīgi visu pārstrādei iepirkto pienu realizēt tepat Preiļos, Daugavpilī un daļēji arī Rīgā. Jaunais iepakojums ir glīts, izturīgs un estētiski noformēts. Vasarā, kad piena iepirkums palielināsies, varēs domāt arī par siera ražošanu. Lai uzlabotu finansiālo stāvokli, akciju sabiedrība meklē dažādas papildus iespējas nopelnīt naudu. Piemēram, siltumnīca ir atteikusies no centralizētās siltuma saņemšanas, tur uzbūvēts savs katls, to kurina ar malku. Uzplaukšanu gaida milzums ziedpumpuru, kas ziemā pircēs pircējus, bet saņemtā naudiņu lietī noderēs ražošanas uzlabošanai.

L.Kirillova

Līvānu mākslinieku darbu izstāde

□ Līvānos pirmo reizi bija organizēta četrpadsmit mākslinieku darbu kopīga izstāde.

Līvānu mākslas skolas direktore Valija Rusiņa, izstādes rīkošanas iniciatore, teica:

— 12. novembrī atklājām izstādi Līvānu mākslinieku namā — jaunā kultūras iestādē, jaunā ne tikai ārēji, bet arī tādā nozīmē, ka te tiešām tiks paplašināts mākslas darbības lauks.

Šajā izstādē redzami Raimonda Vindeļa, Ausmas Daukstes, Margarietas Teilānes, Eleonoras Pastares, Vasilija Krjukova, Ingas Vaideres, Ilzes Griezānes, Sandras Vigules, Aidas Rotčenkovas, Inetas Indānes, Valijas Rusiņas, Svetlanas un Mihaila Kuļgajevu un Ināras Alpajevs darbi.

Raimonds Vindelis mācās Rīgā, mākslas koledžas stikla apstrādes nodaļas 5. kursā. Savas pilsētas mākslinieku izstādē viņš piedalījās ar avangardisku instalāciju «Kopmītņu rotaļlietas». Ausma Daukste ir beigusi Rīgas lietišķās mākslas vidusskolas ādas māksliniecišķās apstrādes nodaļu. Izstādē bija aplūkojami viņas darinājumi no ādas. Uz skatītāju runāja Valijas Rusiņas saspringtā grafika. Ineta Indāne, Latvijas Mākslas akadēmijas pedagoģiskās nodaļas 4. kursa studente, piedalījās ar diviem darbiem — akvareli zīmētām lilijām un ogles zīmējumu.

Seši izstādītāji cimdū pāri piederēja Sandrai Vigulei, kas beigusi Rēzeknes lietišķās mākslas vidusskolas rokdarbu nodaļu. Visi cimdi adīti vienā rakstā, arī krāsas tās pašas, taču attiecības starp tām, to mija piedod katram savu raksturu. Vai tās ir sešas darbdiēnas, kurās notikumu secība mainās, un dienas nokrāsa līdz ar to cita?

Vai arī pats cilvēks dažādos mūža posmos, it kā tas pats, bet tālāko gadu atmiņās apdilis.

Izstādē bija skatāma arī keramika, eļļas darbi, Aidas Rotčenkovas stikls, bagāts krāsās un formās. Ar vienu no māksliniekiem — Vasiliju Krjukovu — satikāmies viņa darbvietā — privātuzņēmumā «Ratta».

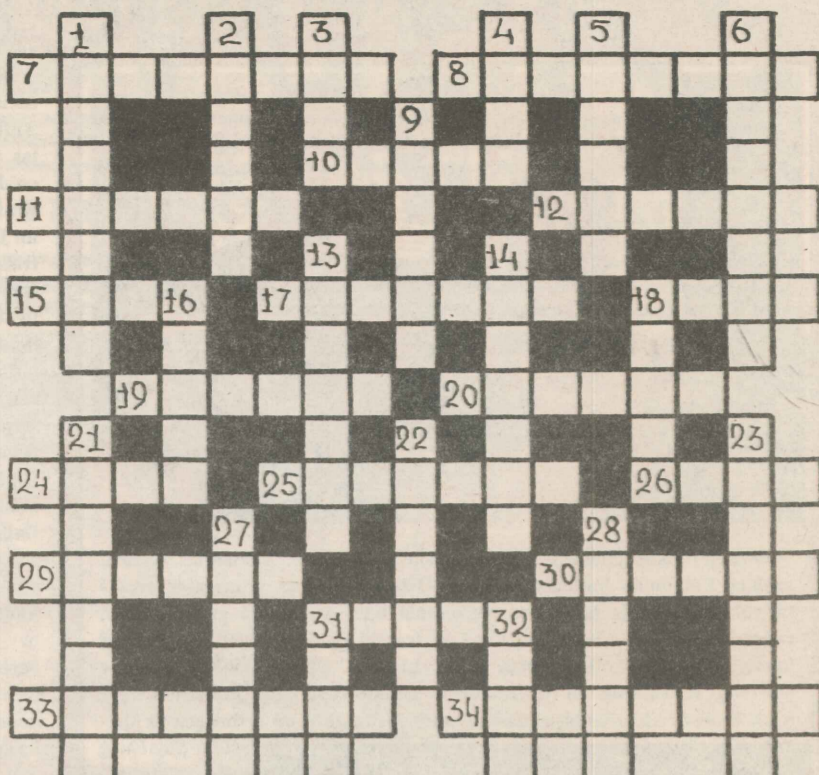
Vasilij Krjukovs savā laikā mākslas skolā ieguvis dekoratora specialitāti, strādājis stikla fabrikā par stikla pūteju, tagad pievērsies uzņēmējdarbībai. Bet visu mūžu — kopš divpadsmit gadu vecuma — aizrautīgi gleznojis, vēlākajos gados ļoti iecienījis latviešu gleznotāja Leo Svempa darbus un arī savās gleznās lieto sulīgas krāsas, drošus otas vilcienus. Jautājot Vasilijam Krjukovam, kas aizņem viņa laika lielāko daļu — business vai gleznošana, gaidot atbildi, ka business, ar pārsteigumu nācās dzirdēt, ka vismaz pusi, ja ne vairāk, sava laika mākslinieks tomēr velta gleznošanai. Tapuši ļoti daudzi darbi, dažiem atradušies arī pircēji Ziemeļu valstīs.

— Gleznošana ir daļa no manas dzīves, — teica Vasilij Krjukovs. — Tā ir nepieciešamība. Esmu gleznojis portretus, dabas ainavas, klusās dabas, kompozīcijas.

Nav bijis tāda perioda, kad es negleznotu. Mākla ir stiprāka par materiālajām vērtībām. Saviem darbiem parasti nedodu nosaukumu. Pēdējos darbos redzami mani iekšējie pārdzīvojumi, tas, ka man šis periods ir smags.

L.Rancāne

«Novadnieka» krustvārdu mīkla

HORIZONTĀLI

7. Latviešu sportiste (1950), vairākkārtēja Eiropas un pasaules čempione šaušanā. 8. Ornitoloģijas nozare. 10. Lietuvišu rakstnieks (1896-1947). 11. Spēkavīrs. 12. Dejojot pārspīlēti manierīgi. 15. Vulkāns Eiropā. 17. Daudzgadīgs rožu dzimtas lakstaugs. 18. Budistu reliģiskā un kultūras valoda Šrilankā, Taizemē, Laosā un vēl dažās Dienvidāzijas valstīs. 19. Memoriāls monolīts stabs budisma mākslā. 20. Krāsns kultuve. 24. Informācijas pamatvienība kibernetikā. 25. Cepta iegarena gaļas šķēle. 26. Kanādas eskimosu ziemas mitne. 29. Latviešu literatūrkritiķis un tulkotājs (1910). 30. Ātri, nekārtīgi salikt. 31. Mūžzaļš tropu koks, kura augļu sēklas lieto pārtikai. 33. Laicīgās literatūras aizsācējs latviešu literatūrā (1714-1796). 34. Seno romiešu tautas komēdijas žanrs.

VERTIKĀLI

1. Izmirušu megafilo kailsēkļu klase. 2. Angļu rakstniece (1819-1880). 3. Mūžzaļi skuju koki. 4. Kredītdokuments. 5. Sengrieķu mitoloģijā — viena no upēm pazemes valstībā, kur mita mirušo dvēseles. 6. Viena no pakāpēm musulmaņu šītu reliģiskajā hierarhijā. 9. Vairākkārt izmantojama metālliešanas veidne. 13. Palezoja piektais periods pirms 350-285 milj. gadu. 14. Pagasta centrs Kuldīgas rajonā. 16. Nelielas mutes dobuma gļotādas čūliņas. 18. Holandiešu izcelsmes vācu pianists un pedagogs (1861-1962). 21. Karbonātu klases minerāls. 22. Indīāņu tauta. 23. Vienkārša olbaltumviela. 27. Augu sūcēju kārtas kukainis. 28. Itāliešu gleznotājs (1697-1768). 31. 17.-19. gs. lietota karaspēka kaujas ierinda pretinieka kavalērijas atvairīšanai. 32. Vienības vektors.

Tie lasītāji, kas pareizi atminēs krustvārdu mīklu un atbildes redakcijai atsūtīs 10 dienu laikā pēc mīklas publicēšanas (pasta zīmogs), saņems «Novadnieka» Jaungada balvas. Mīklas risinājumu (horizontālē un vertikālē minamos vārdus) lūdzam rakstīt divās vertikālās ailēs skaidri salasāmā rokrakstā.

Aglonas bazilikas kora skolas jauniešu grupa
diriģentes Ievas Agneses Lazdānes vadībā
gatavo Ziemassvētku mūzikas programmu.

Labdarības koncerti paredzēti
Ziemassvētku laikā.

Interesentiem zvanīt Ievai Lazdānei pa tālruni 15386.

FIRMA **RNS-D** LĪVĀNOS

- pārdod dīzeļdegvielu,
- pērk un pārdod privatizācijas sertifikātus.

Tālrunis 43668, 43778.

Jūs aizmirsāt vai nepaguvāt pasūtīt
«Novadnieku» 1995. gadam līdz 20. decembrim?
To var izdarīt visās pasta nodaļās un pie lauku pastniekiem jebkurā laikā,
un avīze jūsu mājās ienāks ar 1995. gada 1. februāri.

Rajona labākie sportisti 1994. gadā

● Republikas jaunatnes klases basketbola izlases komandas sastāvā spēlēja Raimonds Vaikulis un Āris Ostsons. Edgars Cimars ir rezultatīvākais spēlētājs jaunatnes basketbola ligas jaunākajā grupā. Attēlā redzami Līvānu basketbolisti kopā ar treneri Gunti Endzeli. Basketbols kļuvis par populārāko sporta veidu Līvānos. Sporta kluba «Cerība» audzēkņi R. Vaikulis un Ā. Ostsons ir labākie republikas jaunatnes ligas basketbolisti. Abi zēni bija izlases komandas sastāvā un aizbrauca uz spēlēm Slovēnijā un Itālijā.

● Kad man piedāvāja fotografēties kopā ar kādu no manām talantīgākajām audzēknēm, es izvēlējos Oksanu Jekimovu. Viņa ir komandas kapteine un lieliska spēlētāja, spēj ne tikai pati parādīt labu meistarību, bet prot saliedēt komandas meitenes galvenajam mērķim — uzvarai.

Zoja Jekimova
sporta kluba «Cerība» trenere

E. C i m a r s
Latvijas jaunatnes basketbola ligas jaunākajā vecuma grupā ir kļuvis par rezultatīvāko spēlētāju, katrā spēlē gūstot 35-40 punktus.
Guntis Endzelis

● Par republikas skolēnu spartakiādes uzvarētāju soļošanā kļuva Antra Upeniece no Riebiņu vidusskolas (attēlā kopā ar savu treneri Leonīdu Valdoni); lodes grūšanā Jānis Brakovskis no Priekuļu pamatskolas un Juris Iljins no Preiļu 1. vidusskolas trisoļlēkšanā. Vieglatlētika ir un būs sporta karaliene. Neskatoties pat uz to, ka mūsu nodaļas treneriem bija lielas problēmas ar naudas sarūpēšanu, lai mēs aizbrauktu uz sacensībām. Antrai, Jānim un man šī sezona bija veiksmīga. Žēl, ka Jānis nevarēja atbraukt, lai nofotografētos kopā ar mums. Antra un Jānis tagad mācās Murjāņu sporta koledžā. Daliņa no mūsu šī gada sportiskās veiksmes pieder arī akciju sabiedrībai «Ezerzeme», kura man un Andrejam Vanagam uzdāvināja «Adidas» naglenu. Treniņgrupas zēni — Viktors, Andrejs, Kostja un es, un mūsu treneris novēlam priecīgus Ziemassvētkus gan «Ezerzemes», gan arī Kredītbankas Preiļu nodaļas kungiem un dāmām. Aicinām nākt kopā ar mums trenēties Preiļu 2. vidusskolas sporta bāzē, jo biznesmeņiem, tāpat kā sportistiem, jāspēj apsteigt konkurentus.

Juris un pārējie vieglatlēti

● Attēlā redzami Andrejs Filimonovs (vecākā grupa), Guntars Kukors (vidējā grupa), Vladimirs Antonovs (jaunākā grupa) un treneris V. Točko. Katru gadu futbola nodaļa apkopo konkursa «Labākais spēlētājs» katrā vecuma grupā rezultātus. Tā bija arī šogad. Vērtējam katru sportista izaugsmi, attieksmi pret treniņiem un mācībām. Šogad no vecākās grupas futbolistiem par labāko atzīts A. Filimonovs. Vidējā vecuma grupā progresējis ir G. Kukors. Tiesa, šai grupā ir arī citi ļoti jauki zēni, kuriem futbols ir sirdslieta, taču jebkurā konkursā uzvarētājs parasti ir tikai viens. Par jaunākās grupas labāko spēlētāju atzīts V. Antonovs.

Vladimirs Točko

DZĪVES LĪNIJA

AFDROŠINĀŠANAS SABIEDRĪBA

kopā ar Jums ne vien priekos, bet arī dzīves vismagākajos brīžos.

Nāciet pie mums, un mēs Jums palīdzēsim, piedāvājot iespēju justies drošiem.

Preiļi, Raiņa bulvāris 13 (poliklīnikā).

Telefoni 24461, vakaros 24286.

Jūs aicina jaunais restorāns

«TURĪBA»

Preiļos, tirdzniecības centrā.

SAKARU BANKA

LATVIJAS KOMERCBANKA A/S

PREIĻU FILIĀLE

☛ Pieņemam noguldījumus latos un valūtā — 24% gadā.

☛ Atveram norēķinu kontus juridiskām personām, apkalpošana pirmajā gadā bez maksas.

Telefons 24465.

Sertificēta masiere Antonija Malnača aicina uz visu veidu masāžu

Preiļu poliklīnikas 200. kabinetā
darbdienās no plkst. 8. līdz 16.
Pieteikties pa tālruni 22173.

NOVADNIEKS

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzdevums «Novadnieks»
REDAKTORS PĒTERIS FĪZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301. Tel. 22059, 21759, 22305, 22154. PASŪTĪJUMA INDEKSS 68169.

Reģistrācijas apliecība Nr.1018. Iespiests SIA «Latgales drukā», Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Ofsetiespiedums. 1 iespiedlok-sne. Metiens 5200 eksemplāri.

© Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz «Novadnieku» obligāta.